[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0462
SourceBoite_023-10-chem | Philodème.
LangueFrançais
TypeFicheLecture
RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).
Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par équipe FFL Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

α]ν εἰρήκαμέν που, καὶ πε-
ρ]ὶ τῆς ἀδοξίας τῆς παρὰ
τοῖς] πο[λ]λοῖς κα[ὶ] περὶ τοῦ
τῶν οἰκείων ἀ[πο]σπας-
10 μοῦ

4 καὶ τὴν [μὲν διά-
πτωσιν ἐν μηδενὶ τιθέ-
μεν[ο]ς, ἐν μεγά[λ]ω[ι] δὲ
τὴν ἐ[πιτυ]χίαν. * [οἱ] δ' εὐ-
5 εργετ[ή]σαντες ἀπ[ὸ σ]εβας-
μοῦ τὸ[ν] σοφὸν εὐγεν[εί-
ας δ[.]..[...]νες.[...] ὥσ-
τε πῶς ἀποστήσ[ονται] τῆς
τούτων σωτηρ[ίας ....] μὴ
10 καὶ Ἐπίκουρος σ[

5 ται]ς π[επαρρη-
σιασμέναις τῶν ἀνδ[ρ]ῶν
φωναῖς ἐνθουσιάζον-
τε[ς]. ἔξεστι δ' ἐκ τῶ[ν] εἰρη-
5 μ[έ]ν[ω]ν ἀν[αιρε]ῖσθα⟨ι⟩ καὶ τὸ
πῶς ἔχει[ν] δεῖ πρὸς παρρη-
σίαν τὸ[ν σφοδρ]ῶς ἀντέ-
χο[ν]τα παρρησίαι. *

fr. 3, 6 ΕΙΜΚΑ..Ν dis.ª ΕΙΜΧΑ/ ΕΝ pap.

fr. 4, 1, 4, 5 (ἀπ[ὸ σ]εβας-), 6 (εὐγεν[εί-), 8 supplevi 7 Δ[.]ΓΓ, ΝΕϹϹ pap.

fr. 5 (magna pars huius fr. hodie deleta est in pap.) — 1 ταῖ]ς supplevi 1—4 (ἐνθουσιάζον τε[ς) docet Philodemus, ut vid., viros sapientes, qui adversus hominum vitia libertate utantur, veluti numine afflatos habendos esse (A. H.) 2 -σιασμένοις pap., corr. A. H. 5 ΑΝ[...]ΙϹΘΑ dis.ª ᵇ, deest in pap., supplevi 7 ..Ο.....ᵒΙϹΝ dis.ª ΤΟ[pap. [τ]ὸ[ν ἐν πολλ]οῖς ἀ[ντέ- A. H.; τὸ[ν σφοδρ]ῶς ἀν[τέ- supplevi

462

6 τῶι]
μὲν ἁμαρτή[σαντι παρρη-
σιάσ[ε]ται, τῶι δὲ καὶ [πικρ]ό-
τητας ἀποδιδόντι. διὸ
5 καὶ Ἐπίκουρος, Λε[οντ]έως
διὰ Πυθοκλέα πίς[τιν] θε-
ῶ[ν] οὐ παρέγτο[ς,] Πυθοκλεῖ
μὲν [ἐ]πιτιμᾶι μετρίως,
πρὸς δὲ ⟨αὐ⟩τὸν γράφει [τ]ὴν
10 λαμπρὰν καλουμένην
ἐπισ[τολ]ήν, λαβὼ[ν ἀρχὴν
ἀπὸ τοῦ] Πυθ[ὸκλ...

7 πρὸς δὲ τοὺς μᾶλ-
λον τῶν ἁπαλῶν ἰσχυ-
ροὺς καὶ τοὺς πλεῖόν τι
τ]ῆς ἐπιστάσεως δεομέ-
5 νους ἐπιτίνει, πρὸς δὲ
τοὺς ἰσχυροὺς καὶ μόλις,
ἂν ἐγκραυγασθῶς[ι], με-
ταθησομένους καὶ τῶι
10 σκληρῶι χρήσεται τῆς
παρρησίας εἴδει· * καὶ γὰρ

fr. 6, 1, 2 (ἁμαρτή[σαντι), 3, 6, 7, 9 (excepto [τ]ὴν), 11 (ἀρχὴν), 12 supplevi 5, 8 suppl. Crönert 6 ΠΥϹ vid. et Crönert πίς[τιν correxi 9 ΔΟΞΟΝ Crönert, Μ[ῦ]ν Usener

fr. 7, 7 supplevi μ]ε[μν]ησομένους A. H.

fr. 6, 5 Usener o. l. 148, 12; 346, 15; Crönert, *Mus. Rhen.* LVI, 621 cf. εἰ γὰρ καὶ Λεον[τεὺς (ita scripsi, -τιον Usen.) π]ρὸς Ἐπίκ[ουρον] εὐφήμως π[ερὶ θε]οῦ κα[ὶ π]ρεπόντω[ς] διελήλυθ[εν] Philod. V. H.² I 119, Usener o. l. 147, 10 sqq. 8 sqq. ...δεῖ δὲ μηδέτερον παθεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ καὶ τῇ παρρησίᾳ τὸ καλὸν ἐκ τοῦ μετρίου λαβεῖν Plutarch. *Quomodo adul.* etc. 25 [66 D]; παρρησιάζεσθαι....μετρίως ib. 22 [66 F], etc.

BnF MSS